

OGONICZNY (1) *ai*

A pl subst og(o)niczn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „ogonica”; znajdujący się w odbytncy: gdy ie [masło] z gęsim ładłem zmiefza/ á z różnym oleiem y tym pomázuie/ leczy fadzele ogoniczne. SienLek 119v.

KŁ